

KØKKENMØDDINGEN VED ERTEBØLLE

Prøv at lukke øjnene og lyt til lydene lige her på køkkenmøddingen.

Hvilke lyde kan du høre? Prøv at adskille dem:

De naturlyde som altid har været her — lyden af vind, regn, fjorden...

De naturlyde som er forandret med tiden — de dyr som lever her...

De menneskeskabte lyde som også er forandret med tiden — maskiner, transportmidler...

Forestil dig nu, at du er tilbage i Jægerstenalderen, for ca. 6500 år siden.

Dengang var engen en kæmpe køkkenmødding næsten så lang som 2 fodboldbaner, højere end et menneske og bred som 2 huse, dækket af østersskaller, fiskeaffald og skeletter fra fuglejagt, rester af brugt værktøj f.eks. gevirrester, flintaffald, bålsteder... ja selv mennesker kunne være begravet her... Du kan næsten lugte den...

En lille familiegruppe sidder, arbejder og hygger sig på møddingen. Luk øjnene og forestil dig lydene dengang:

Under dine fødder klirrer østersskallerne som ru glas, når du bevæger dig. Lyden ligger som en konstant klangbund sammen med det rislende vand fra de vandløb som indrammer møddingen.

Lidt henne til højre bliver der hugget flint til knive og pilespidser. Slagene har samme rytme som en hjerterytme...

da dan-ng da dan-ng. Du kan høre hvordan der skiftes mellem at slå med sten mod flint, og gevir mod flint. Der skal laves pilespidser til jagten.

Ved bålet ved siden af dig sidder tre og snakker sammen, mens østersskallerne åbner sig med et lille smæld over varmen. Indimellem kvaser de grene, så der hele tiden er brænde.

En gruppe børn sidder og knækker nødder, griner og pjatter, mens hundene løber omkring dem.

Fra kanten af møddingen kan du høre den regelmæssige rytme af én som skraber skind... ritsj-ritsj-ritsj.

I det fjerne hører du en landbrugsmaskine. Den bringer dig frem til nutiden.

